

Chefsjustitieombudsmannen
Elisabet Fura**Protokoll fört vid inspektion av Kriminalvården, anstalten Saltvik, den
3–4 april 2013**

Närvarande från Riksdagens ombudsmän: byråchefen Jörgen Buhre samt föredragandena Moa Skerfving (områdesansvarig), Maria Malmgren och Karl Lorentzon (protokollförare).

Den 3 april 2013

Inspektionen inleddes med att JO:s tjänstemän togs emot av kriminalvårdsinspektören Morgan Sahlin, säkerhetssamordnaren Tomas Berggren, samordnarna Lars Eriksson och Helén Malmborg samt regionjuristen Jenny Burvall.

Inledande genomgång

Jörgen Buhre redogjorde för syftet med inspektionen. I samband därmed förklarade han bl.a. att inspektionen utgjorde, på uppdrag av chefsjustitieombudsmannen Elisabet Fura, en uppföljning av den inspektion av anstalten Saltvik som genomfördes den 14-16 februari 2012 (dnr 770-2012). Några av de frågor som det fanns anledning att följa upp var hantering av tillståndsärenden och den s.k. brottsofferslussverksamheten.

Jenny Burvall uppgav att brottsofferslussverksamheten tillsvidare är avskaffad, men att det finns planer för en sådan verksamhet ”i annan skepnad”.

Lars Eriksson redogjorde för verksamheten i säkerhetsenheten (det s.k. Fenixhuset) och anförde i huvudsak följande. Tidigare utgjorde två av enhetens fyra avdelningar s.k. skyddsavdelningar. Numera har en tredje avdelning gjorts om till en skyddsavdelning och för närvarande finns 12 intagna fördelade på de tre avdelningarna. På säkerhetsavdelningen finns fyra intagna. Det upplevs som ett problem att de intagna på skyddsavdelningarna är placerade på mer slutna platser än vad som egentligen krävs. Skyddsverksamheten håller på att utvärderas och en av utmaningarna är att om möjligt försöka hitta ”lätnader” i verkställigheten. Exempelvis har de intagna på skyddsavdelningen möjligt att använda sig av den bastu och besökslägenhet som finns i anstaltens huvudbyggnad. Vidare har det

införts självförvaltning. Många av de intagna studerar, men det kan emellanåt uppstå perioder av arbetsbrist.

Helén Malmborg redogjorde för verksamheten i hus 6 och anförde i huvudsak följande. För närvarande är 29 av de 4 avdelningarnas 40 platser belagda. Anstalten har för närvarande bara tillgång till en psykolog. Det gör att bara de mest akuta individsamtalen hinns med. Bristen på psykologer gör att de präster och den imam som besöker anstalten får ta ett stort ansvar. Även om brottsofferslussverksamheten har avskaffats, sker det visst utredningsarbete med inriktning på brottsofferperspektivet på husets avdelningar. Dessa utredningar ligger sedan till grund för tillståndsenhetens beslut om besöks- och telefontillstånd. Underlaget tas fram av klienthandläggarna med bistånd av samordnare, kriminalvårdsinspektör och psykologer. Vidare är två kriminalvårdare utbildade att ta ut relevant material från de intagnas domar.

Tomas Berggren redogjorde för situationen på avskildhetsavdelningen. För närvarande har avdelningen ganska låg beläggning och totalt fem av tretton platser är belagda. På grund av att platssituationen inom Kriminalvården i dag är mindre ansträngd än tidigare, blir de intagna inte sittande speciellt länge på avdelningen. Upprättandet av placeringsinformation går relativt snabbt och uppskattningsvis tar det cirka fyra veckor innan en intagen kan omplaceras till annan anstalt. Ibland kan en intagen bli kvar längre beroende på att transporttjänsten har svårt att ordna med transport eller att den intagna ska placeras på s.k. ro-avdelning. Det har inträffat att anstalten, om det finns personal tillgänglig, har ombesörjt transporter. Anstalten har ett bra samarbete med läkare och det gör att man inte har några problem att uppfylla lagens krav på läkarundersökning i samband med avskildhet och bältesläggning. På avdelningen finns en s.k. tulltoalett. Anstalten anser inte att det finns något behov av att använda overall i samband med kroppsbesiktning (jfr. JO:s inspektionsprotokoll i dnr 771-2013 s. 6), utan den intagne får i stället klä på sig t-shirt och långkalsonger. Samarbetet med rättspsykiatriska avdelningen i Sundsvall fungerar bra och det finns väl utarbetade rutiner i samband med överlämning till anstalten.

Jenny Burvall uppgav i huvudsak följande. För närvarande arbetar två jurister vid regionkontoret. Det har anställts ytterligare en jurist som kommer att påbörja sin tjänstgöring inom kort. Det finns planer på att innan sommaren påbörja arbetet med s.k. kvalitetsråd. Avsikten är att i denna arbetsform göra en ”genomlysning” av den nya lagstiftningen på kriminalvårdsområdet.

Besök vid avskildhetsavdelningen

JO:s medarbetare förevisades avskildhetsavdelningen. På avdelningen finns bl.a. ett sjukvårdsrum som gör det möjligt att hålla en person med vårdbehov avskild.

Samtal med intagna i hus 6

Avdelning E2

I samband med att JO:s medarbetare genomförde samtal med de intagna på avdelningen framkom i huvudsak följande. De intagna uppgav att avdelningens personal sällan vistas inne på avdelningen. I stället är de intagna hänvisade till att kontakta personalen vid den disk som finns utanför avdelningen. Det upplevs som omständligt och gör att personalen distanseras från de intagna. Det förekommer ytterst sällan att kriminalvårdsinspektören besöker avdelningen och hemställningar från de intagna, om att få träffa kriminalvårdsinspektören, ignoreras. Det förhåller sig på likartat sätt med kriminalvårdschefen. Det skapar en frustration och de intagna föreslog att det införs en ordning med månadsmöte mellan de intagna och kriminalvårdschefen.

De intagna gjorde även gällande att personalen behandlade dem annorlunda på grund av att de är dömda för sexualbrott. Bl.a. gjordes gällande att personalen uttryckligen som skäl till varför de intagna behandlas annorlunda hänvisar till detta förhållande. Det har även förekommit att personal har gjort rasistiska uttalanden. Vidare hanteras avdelningens tvätt annorlunda i förhållande till andra avdelningar. I stället för att sortera de intagnas tvätt, tvättas all deras tvätt osorterad i tvättsäckar. Det gör att tvätten inte blir ren och ett flertal av de intagna har drabbats av utslag. Därtill gjorde de intagna gällande att det finns problem med INTIK-systemet och att systemet, trots att ett nummer godkänts, kan meddela att numret inte är tillåtet. Vidare framfördes klagomål över att vissa intagna tillåts ringa till mobiltelefon medan andra nekas detta.

I fråga om möjlighet till promenader riktade de intagna klagomål mot det nya promenadschemat. Enligt de intagna brukar de få möjlighet till längre utomhusvistelser under sommartid. Det nya schemat med utomhusvistelse både för- och eftermiddag innebär emellertid att de bara får komma ut en timme per dag. Vidare har tiden för utomhusvistelse på helgerna kortats ned från två timmar till en timme. Rastgården saknar någon form av tak som kan användas som skydd vid nederbörd. Till skillnad från ”normalavdelningarna” får de intagna inte avbryta utomhusvistelsen i förtid. Det framfördes vidare klagomål över att de intagna enbart tillåts att ta med sig tre cigaretter i samband med utomhusvistelse och att de inte får låna ut cigaretter.

De intagna framförde även klagomål över att det saknas tillgång till tv-kanaler på andra språk än svenska, att det saknas en dator för ordbehandling på avdelningen och att det råder brister i förberedelserna inför frigivning.

Slutligen framhöll de intagna att veckomenyn var allt för enformig och bestod till en inte obetydlig del av korb samt att utbudet i kiosken var allt för begränsat och priserna för höga. Bl.a. efterlystes ett utbud av matvaror i kiosken och att avdelningen skulle få möjlighet till självförvaltning.

En intagen framförde klagomål över hur hans ansökan om telefontillstånd hade handlagts. Ansökan avsåg ett telefonnummer till en person i Svenska kyrkan. I ett första beslut avtog anstalten ansökan med hänvisning till att det rörde sig om ett nummer till en IP-telefon. När han förklarade för anstalten att den uppgiften var felaktig, meddelade anstalten ett nytt avslagsbeslut. Denna gång skedde avslaget med motiveringen att det rörde sig om ett hemligt telefonnummer. Även denna uppgift var felaktig och när han påtalade detta biföll anstalten till slut hans ansökan. Han ifrågasatte anstaltens hantering av ärendet.

En annan intagen uppgav att paket, innehållandes varor som han beställt, inte hämtats ut av anstaltens personal. Anstalten missade att hämta ut paketet vid två tillfällen och han har av den anledningen påförts ”straffavgifter”. Han har fortfarande inte fått de varor som han beställt.

Avdelning E1

Vid samtal med intagna vid avdelningen framkom i huvudsak följande.

En intagen gjorde gällande att personalen på avdelningen är oerfaren och inte ens kan svara på enkla frågor. Genom att personalen inte kan ge snabba svar på frågorna skapas mycket frustration. Personalen upplevs även som ”asocial” och vill inte tala med de intagna. Det upplevs som ett särskilt stort problem när tillgången till psykologer är så starkt begränsad. Många av de intagna av utländsk härkomst känner inte till sina rättigheter och blir av den anledningen ”överkörda” av personalen. Det finns även rasistiska åsikter hos personalen och det är särskilt en kriminalvårdare som provocerar de intagna. Vidare försvinner försändelser vid anstaltens posthantering. På avdelningen ska det finnas tillgång till de lagar, förordningar och föreskrifter som gäller för verkställigheten. I den pärm som finns på avdelningen saknas emellertid cirka 80 sidor av författningstexten och det är uteslutande sådant material som är till de intagnas fördel som saknas. Vidare tillåts inte de intagna – med hänvisning till att de är dömda för sexualbrott – hyra de DVD-filmer som finns i anstalten. Vidare gjorde den intagne gällande att han i samband med ankomst till anstalten inte fick information om anstaltens rutiner. Det gjorde att han inledningsvis missade möjligheterna till utomhusvistelse och motion. Trots att han ”tjatade” på personalen om sådan information dröjde det till hans inledande kollegium innan han fick den efterfrågade informationen. I samband med ankomstinskrivning missade personalen även att göra en suicidscreening och fråga honom om specialkost. Han var tvungen att påminna personalen om detta. Även andra intagna har råkat ut för liknande händelser. Slutligen riktades klagomål mot att anstalten Saltvik, som den enda anstalten i Sverige, tar ut en avgift om 600 kr för plombering av intagnas Playstation2-konsoler.

I samtal med hjälp av telefontolk framförde en intagen klagomål över att han inte hade beviljats telefontillstånd till sin familj i sitt hemland. Han uppgav att han kände sig ”lurad” av anstalten eftersom han, i enlighet med anstaltens instruktioner, inkommit med alla nödvändiga handlingar. Trots detta avtog hans ansökan. Efter avslagsbeslutet har han matvägrat i 19 dagar och anstaltspersonalen har inte försökt

förklara för honom varför han inte får ringa till sin familj. Personalen har inte heller försökt förmå honom att äta. Han har förts till sjukhus vid ett tillfälle på grund av vätskebrist. Vidare har anstalten inte tillåtit honom att skicka en kopia av beslutet om telefontillstånd till sin familj. Det har även försvunnit handlingar som tillhör ärendet och personalen vet inte hur det har gått till.

En intagen uppgav att han sedan november 2012 utan resultat har försökt få kopior av ett tillståndsbeslut. I samband med förflyttning till anstalten Saltvik gick personalen igenom hans pärmar med handlingar. Vissa handlingar plockades ut och hamnade tillsammans med en annan intagens tillhörigheter. Det hela uppdagades när den andre intagne skulle frigges. Vid ett annat tillfälle skickade hans ombud en dom från förvaltningsrätten tillsammans med ett meddelande. Genom meddelandet fick han reda på att domen hade skickats, men han fick inte läsa den eftersom den hade vidarebefordrats till förrådet. På grund av det inträffade hann han inte överklaga domen i rätt tid.

Den 4 april 2013

Dagen inleddes med att kriminalvårdschefen Kjell-Arne Sköldh hälsade JO:s medarbetare välkomna.

Inledande genomgång

Kjell-Arne Sköldh redogjorde i korthet för anstaltens verksamhet och uppgav bl.a. följande. Behovet av s.k. skyddsplatser inom Kriminalvården har ökat. Placeringen av intagna med skyddsbehov i säkerhetsenheten ställer särskilda krav på anstalten när det gäller möjligheterna att hitta lättnader i de intagnas verkställighet.

Anstalten har haft vissa svårigheter att rekrytera personal med vissa kompetenser, bl.a. psykologer. För närvarande har anstalten 212 heltidstjänster och därtill ska läggas sjukvårdspersonal, lärare m.fl. Personalomsättningen är cirka tio procent per år. Under sommaren tar anstalten in ungefär 100 vikarier och målet är att hälften av personalstyrkan ska utgöras av ordinarie personal under semesterperioden. Verksamheten i säkerhetsenheten ställer särskilda krav, eftersom sommarvikarier inte får arbeta där.

Genomgång av samtal med intagna i hus 6

JO:s medarbetare redogjorde för vad som framkommit i samband med samtal med intagna i hus 6.

Kjell-Arne Sköldh uppgav bl.a. följande. De intagna på avdelningen behandlas inte annorlunda än övriga intagna i fråga om tvättrutiner och utformningen av rastgårdar. Hela anstalten tillämpar ett system med tvättsäckar och det förfarandet bedöms inte vara mindre hygieniskt än andra metoder. Det har under en längre tid centralt inom Kriminalvården förts en diskussion om en översyn av anstalernas kioskutbud. I avvaktan på denna översyn har anstalten valt att enbart ha Kriminalvårdens ”bassortiment” i kiosken. Emellertid har arbetet med översynen dragit ut på tiden och anstalten överväger därför att tillföra kiosken ytterligare

några produkter. Han ser gärna att det bildas ett förtroenderåd i hus 6, som kan framföra de intagnas synpunkter i förhållande till anstaltsledningen.

Efter det att kriminalvårdsinspektören Anna Andmarken, samordnaren Helén Malmborg och kriminalvårdaren Veronika Karlstedt anslutit, fortsatte JO:s medarbetare genomgången av vad som framkommit vid samtalen.

Anna Andmarken uppgav bl.a. följande. Hon strävar efter att det ska finnas mer personal på de fyra avdelningarna. Men resurserna är begränsade. Det gör att det exempelvis inte finns tillräckligt med personal för att kunna avbryta promenaden i "halvtid". Det nya promenadschemat är planerat på sådant sätt att det ger möjlighet att slå ihop promenaden till en timme. Avsikten med schemaändringen har varit att tillgodose önskemålet om rökning vid två tillfällen per dag. Finns det "utrymme" kommer promenadtiden att kunna förlängas under sommaren. Påståendena om att det skulle finnas personal som ger uttryck för rasistiska åsikter eller provocerar de intagna tillbakavisades med eftertryck.

Helén Malmborg uppgav att de intagna inte får dela med sig av cigaretter, eftersom cigaretter uppfattas som ett betalningsmedel.

I fråga om den intagne som matvägrat vid avdelning E1 uppgav Helén Malmborg i huvudsak följande. Den intagne har med hjälp av tolk delgivits beslutet om avslag på ansökan om telefontillstånd. Personalen har även vid senare tillfälle med hjälp av tolk försökt förklara beslutet. Den intagne har emellertid på grund av den situation som han befinner sig i haft svårt att tillgodogöra sig informationen som lämnades. Avdelningspersonalen kommer emellertid att på nytt försöka förklara situationen för den intagne. Det har inte försvunnit några handlingar i ärendet om telefontillstånd.

Anna Andmarken uppgav att de intagna alltid får kopior av beslut om de så önskar. Anstalten kopierar emellertid inte de intagnas hemställningar, utan de uppmanas i stället skriva en dubblett. Det är beklagligt att en intagens handlingar har lagts tillsammans med en annan intagens tillhörigheter. Det är förrådets ansvar att så inte sker. I fråga om den uppgivna händelsen med den utplockade domen från förvaltningsrätten uppgav Anna Andmarken att delgivning alltid prioriteras och att rutinen är att de intagna ska få ta del av domar samma dag som de kommer till anstalten. Om de intagna vill läsa domar på sina rum nattetid krävs inte en skriftlig hemställan. Personalen gör emellertid en daganteckning om att den intagne tillåts inneha domen på sitt bostadsrum. Hon känner inte till att de skulle saknas material i avdelningens "författningspärm". Det kan emellertid finnas skäl att se över pärmen så att den är komplett. Hon framhöll emellertid att det även vid personaldisken finns en författningspärm som de intagna kan använda sig av.

Med anledning av att en intagen framfört klagomål över att han vid ankomst till anstalten inte fick information om rutiner m.m. uppgav Veronika Karlstedt i huvudsak följande. Vid ankomst till anstalten förklarade hon brandrutiner och hur signalanordningen fungerar för den intagne. Dagen efter gick hon igenom rutinerna

med den intagne. Introduktionen på avdelningen har skett i enlighet med gällande bestämmelser och allt har dokumenterats i Kriminalvårdens klientadministrativa system. Därtill har den intagne vid ytterligare tillfälle fått en genomgång av rutinerna.

Möte med personal från tillståndsenheten

JO:s medarbetare samtalade med samordnaren Tomas Modig från anstaltens tillståndsenhet. Vid mötet närvarade även Kjell-Arne Sköldh.

I anledning av att en intagen framfört klagomål på hur anstalten hanterat hans ansökan om telefontillstånd till en person inom Svenska kyrkan, uppgav Tomas Modig i huvudsak följande. När han gjorde en sökning på telefonnumret i det datorsystem som anstalten har tillgång till fick han besked om att det rörde sig om ett s.k. IP-telefonnummer. I syfte att utreda frågan ytterligare tog han kontakt med Telia och deras efterforskningar visade att det rörde sig om ett analogt telefonnummer som kopplades vidare via en växel till ett IP-nummer. Av den anledningen indikerade datorsystemet att det rörde sig om ett IP-nummer och han meddelade ett avslagsbeslut. När den intagne sedan begärde omprövning visade sig numret inte vara spårbart och därför meddelades ytterligare ett avslagsbeslut. Det var först efter en omfattande utredning som numret kunde härledas till en person och ansökan bifölls. Även om ansökan har bifallits kan det fortfarande vara så att INTIK-systemet, på grund av att samtalet går via en IP-växel, inte tillåter samtal till numret.

Tomas Modig uppgav vidare att telefontillstånd till mobiltelefoner enbart beviljas till nära anhöriga och denna praxis tillämpas lika över hela anstalten.

I fråga om att intagna uppgett att de inte har möjlighet att ringa till godkända nummer uppgav Tomas Modig i huvudsak följande. Det kan vara så att de godkända numren hamnar på Kriminalvårdens spärrlista. Så kan exempelvis ske om man försöker genomföra trepartssamtal eller koppla vidare ett samtal. Spärrlistan förs av huvudkontoret och anstalten får en uppdaterad version en till två gånger i månaden.

Beträffande förseglingen av Playstation2-konsoler, uppgav Tomas Modig i huvudsak följande. Förseglingen görs inte på anstalten utan konsolerna lämnas iväg till ett externt företag. För detta arbete tar företaget ut en avgift om 600 kr.

I fråga om överföring av telefontillstånd för intagna som omplaceras till annan anstalt, uppgav Tomas Modig i huvudsak följande. De intagna som har beviljats telefontillstånd i den tidigare anstalten prioriteras. Anstalten har emellertid som policy att de intagna måste lämna in en hemställan om att få telefontillstånden överflyttade. När en sådan hemställan inkommit fattar anstalten, på grundval av de tidigare besluten om telefontillstånd, nya beslut och därefter måste anstalten återigen lägga in numren i INTIK-systemet. Det finns en funktion i KLAS som gör att anstalten kan importera samtliga beslut från tidigare anstalter. Används den funktionen, hämtas samtliga tidigare beslut. Det sagda kan resultera i att det av

KLAS kan framstå som att det finns ett godkänt telefontillstånd, trots att tillståndsenheten ännu inte har fattat sitt beslut och lagt in telefonnumret i systemet. Det kan resultera i viss frustration bland de intagna.

Samtal med intagna i säkerhetsenheten

I samband med att JO:s medarbetare genomförde samtal med de intagna i säkerhetsenheten framkom i huvudsak följande.

En intagen på skyddsavdelning framförde klagomål över att han, trots att han enligt Kriminalvårdens placeringsbeslut ska vara placerad i en anstalt med säkerhetsklass 2, är placerad i en anstalt med för hög säkerhetsklass. De ”lättnader” som anstalten infört är inte tillräckliga för att kompensera för den slutna miljö som han befinner sig i. Därtill har han, på grund av att Kriminalvården har valt att placera olämpliga intagna på avdelningen, valt att avstå från vissa ”lättnadsåtgärder” (exempelvis bastu). Stämningen mellan de intagna på avdelningen är spänd. Kriminalvården borde rätta till sitt misstag och placera om de intagna som betett sig på sådant sätt. Vidare framförde han klagomål över att all hans post granskas av anstalten och att ett brev från JO, som poststämplat den 18 mars 2013, inkomststämplat hos anstalten först den 3 april 2013. Därtill gjorde han gällande att personalen ägnar sig åt ”maktmissbruk” och som exempel härpå uppgav han att vissa i personalen kräver att han säger ”rätt saker” i stentofonen för att de ska öppna dörren.

En annan intagen påtalade att anstalten ännu inte hade hanterat hans hemställan om att få tala i telefon med hustrun på sitt hemspråk. Han framhöll han att kriminalvårdspersonalen är bra.

En intagen bekräftade att det är dålig stämning på avdelningen. Läget på avdelningen beskrevs som ”spänt”. Vidare framhöll han att personalen försöker göra sitt bästa. Slutligen ställde han sig frågade till den information som han fått från anstalten i anledning av besök från anhöriga. Inledningsvis fick han berättat för sig att det första besöket skulle vara bevakat och att besöken därefter skulle vara obevakade. Trots det, har han nu fått besked om att besöken måste vara bevakade. Skälen därtill har han inte fått reda på.

En intagen framförde klagomål över att de intagna inte tillåts ha en mer individanpassad vistelse i anstalten. Som exempel angavs att det borde vara möjligt att låsa in de intagna i bostadsrummen vid olika tidpunkter. Därtill gjorde han gällande att det borde vara möjligt att tillåta intagna – som bedömts lämpliga härför – att med hjälp av sin personliga ”tag” få tillgång till de låsta utrymmen som finns på avdelningen (exempelvis motionsrum, rastgård och utbildningslokal). Vidare framförde han klagomål över att de filmer som anstalten tillhandahåller är ”olämpliga” och är fulla av våld, homofobi och olämplig kvinnosyn. Vid avdelningen råder det brist på sysselsättning och det saknas kvalificerad personal som kan förse avdelningen med arbete. I samband med samtalet lämnade den intagne in två skrifter, se [aktbil. 6 och 7](#).

En intagen framförde klagomål över det sätt på vilket Kriminalvården handlägger ärenden om placering i säkerhetsavdelning. Omprövningsbesluten präglas, enligt hans uppfattning, av en ”godtycklighet” och Kriminalvården använder 2 kap. 4 § fängelselagen (2010:610) som en ”gummiparagraf”. Eftersom placering i säkerhetsenheten kan likställas med placering i avskildhet, måste Kriminalvården kunna bevisa att det föreligger en särskild anledning att anta att en sådan åtgärd behövs för att hindra att den intagne begår allvarlig brottslighet. Risken för fortsatt brottslighet måste rimligen avta över tid och prövningen måste ske med utgångspunkt i ”nutida” förhållanden. Det är emellertid, på grund av den sekretess som omger Kriminalvårdens beslut, omöjligt för den intagne att bilda sig någon uppfattning om vad Kriminalvården grundar sina omprövningsbeslut på. Kriminalvården använder ständigt samma beslutsmotivering vari det anges att ”det inte har framkommit något nytt som föranleder någon annan bedömning”. Genom att han förvägras rätten att ta del av de bakomliggande skälen till varför han placerats i säkerhetsavdelningen, är det omöjligt för honom att i en domstolsprocess för talan mot beslutet. Den beskrivna ordningen strider mot den i Europakonventionen fastslagna rätten till en rättvis rättegång.

Avslutande genomgång

JO:s medarbetare genomförde en avslutande genomgång tillsammans med Kjell-Arne Sköldh och regionjuristen Helen Jensen.

I fråga om de uppgifter som framkommit i samband med samtalen med intagna i säkerhetsenheten uppgavs från Kriminalvårdens sida inledningsvis följande. I säkerhetsenheten finns det några svårplacerade intagna. Anstalten har vidtagit de omplaceringsåtgärder som bedömts nödvändiga. Kjell-Arne Sköldh uppgav vidare att det inte är möjligt att genom individanpassade ”tagar” ge vissa intagna större tillgång till de låsta rummen på avdelningarna. En sådan ordning skulle riskera att leda till att intagna med större friheter av andra intagna skulle tvingas att öppna låsta utrymmen. I fråga om den försändelse som inkomststämplats den 3 april 2013, trots att den poststämplats den 18 mars 2013, uppgav Kjell-Arne Sköldh att han inte vet vad som inträffat. Han tillbakavisade emellertid med bestämdhet att anstalten skulle ha låtit försändelsen ”bli liggande”, för att först i ett senare skede inkomstämpla den.

I fråga om den intagne, vars paket inte hämtats ut av personalen, uppgav Kjell-Arne Sköldh i huvudsak följande. Det finns ingen skyldighet för anstalten att hämta ut försändelser till de intagna. Trots detta försöker anstalten, när resurserna så tillåter, hjälpa de intagna med att hämta försändelser. Helen Jensen tillade att de intagna måste ges en tydlig information om vilken servicenivå som de kan förvänta sig i denna fråga.

Inspektionen avslutades.

Efter att inspektionen avslutats inkom handlingar från en intagen vid anstalten Saltvik. Handlingarna tillfördes ärendet, se aktbil. 8 och 9.

Vid protokollet

Karl Lorentzon

Justerat

Jörgen Buhre

Jag har tagit del av protokollet och jag finner skäl att, inom ramen för ett särskilt upplagt initiativärende, utreda frågan om Kriminalvårdens handläggning av ärenden angående placering av intagna på säkerhetsavdelning enligt 2 kap. 4 § fängelselagen (2010:610).

Elisabet Fura